

Fredag 5 februari

Läget för VB

VB utkommer tillsynes obekymrat vecka efter vecka men hur är egentligen läget?

Inte helt ljusst. 1991 års förlust på 9 000 kr ökade 1992 till 14 000. Eftersom prenumerationspriset 1993 är oförändrat 120 kr väntas det innevarande årets förlust bli i storleksordningen 15 000, och därmed är större delen av tillgångarna förbrukade. En fortsatt utgivning 1994 kommer antagligen att kräva både prishöjning och bidrag utifrån. Det är svårt att se någon annan källa till sådana bidrag än vänsterpartiet i Lund.

Ireda pengar har partiet inte gett några bidrag på ett antal år men materiellt har man bidragit med stora insatser genom sina funktionärer. Hur det blir i samband med den nuvarande ombudsmannens pensionering är oklart.

En orsak till tidningens ekonomiska bekymmer är den fortsatta avtappningen av prenumeranter. För andra året i rad minskade antalet med fem procent och är nu nere i cirka 375. När det har stabiliserat sig för 1993 sker det troligen på en ännu lägre nivå.

Även redaktionellt finns det bekymmer. Staben har decimerats något och det är oklart om man kan räkna med nytillskott. Inflödet av material från läsekretsen är ojämnt. Ett försök att kalla intresserade till möte fick ingen genklang.

Vandring

Vandringsektionen inbjuder till en tur från Sjöbo till Rydsgård lördag-söndag 13-14.2. Buss avgår från Lund C 9.00 (Bankgatan 9.08, Malmö 8.45, Staffanstorp 9.09) och vi återvänder med pågatåg till Lund 17.03.

Den totala distansen är högst måttlig, bara två mil, men så är också dagarna korta ännu. Trakten vi ska gå i är erkänt vacker med kullar, skog, sjöar och intressant bebyggelse. Övernattningen blir i vindskydd nära en av sjöarna. De många timmarna vid lägerelden kommer att ge tid till en del kulinariska finesser. (Sannolikt gör vi ett försök med fondue.) Tidigare erfarenhet fordras inte och lämplig utrustning kan man alltid låna. Packningen fördelas efter bärkraft. För information och anmälning Gunnar Sandin, 135899.

Ambitiös partistyrelse

Vänsterpartiets nya nationella styrelse inledde sin egentliga verksamhet med ett möte i helgen och VB har som vanligt intervjuat Ann Schlyter för att få veta mer än vad de knappa TT-telegrammen berättar.

– DN kommenterar på ledarplats att fem av de sju i det nya verkställande utskottet har en bakgrund i vård- och skolektorn.

– Själv argumenterade jag för att få in en industriarbetare, Lennart Beijer, fast på bekostnad av en tågmästare, Lars Ohly. Det var inte för yrkessammansättningen utan för att den senare hade varit emot kongressuttalandet. Kunde han arbeta i en styrelse när det uttalandet låg till grund för politiken? Jo, det försäkrade han, och så blev han vald.

– Det tycks inte vara så gått om förnyare i VU.

– Några var faktiskt tillfrågade, bl.a. Carin Högstedt och jag själv, men vi hade inte tid.

– Har ni valt de andra utskotten också?

– Nej, den frågan ska VU bereda till nästa möte. Av ekonomiska skäl, sammanträden kostar, borde vi rensa i utskottsfloran men det misslyckades vi med under förra perioden. Nu ska vi i alla fall försöka begränsa antalet ledamöter till fem, fast det fackliga utskottet består redan av sju.

Även en del mindre val stökades undan. Margareta Olofsson får lyckligtvis sitta kvar som ordförande i styrelsen för partiets folkhögskolor trots att det hade funnits försök att få bort henne. Och vi beslöt att det partiägda bolaget Folkturist fortfarande ska vara vilande.

Däremot valde vi ett antal utskott och arbetsgrupper inom själva partistyrelsen. Ja, i några fall ingår också riksdagsledamöter och det kommer att anknytas även andra personer. Själv sitter jag i en stor församling som ska syssla med "ekonomi, ekologi, arbete och välfärd". Den är så stor att vi säkert får lov att dela oss i undergrupper. Vi ska förbereda ett manifest inför valet 1994, som är meningen ska vara mycket mer koncentrerat på ett par särskilda frågor än 1991 då partirådet gjorde ett manifest av typ smörgåsbord.

– Är det ändå inte risk för ett omfattande manifest med så många personer och intressen inblandade?

– Vi får se. En annan grupp ska syssla med "demokrati och arbetsliv", en med Europa och andra internationella frågor. Den innehåller bl.a. Billy Eriksson och Kenneth Kvist så det lär inte vara aktuellt med någon förändring av partiets EG-politik. Sen har vi ett par mindre utredningar om partiets egen ekonomi och om dess informationsverksamhet.

En tanke med dessa utskott och utredningar är att alla PS-ledamöter ska bli mer aktiva än tidigare och det är ju bra. Men organisationen är oprövad och det finns inga pengar budgeterade till verksamheten. Kanske kan något av de befintliga utskotten ersättas av den nya formen.

– Partirådet är kvar?

– Ja, och det ska sammanträda i juni och bl.a. diskutera det just färdiga förslaget till flyktingpolitiskt program. Det finns faktiskt missnöje med vår nuvarande liberala linje i flyktingpolitiken även bland partimedlemmar som bor i invandrartäta områden och vi måste få upp den debatten till ytan.

– Hur var det med Gudrun Schyman?

– Jodå. Hon har startat ambitiöst och kunde redovisa en lång rad intervjuer, presskonferenser och sammanträffanden med viktiga personer. Hon har också bokat in ett omfattande mötesprogram framöver men säger att hon måste sätta gränser bl.a. av hänsyn till sina barn. Hon hade gjort en skriftlig sammanställning över sina aktiviteter och det tänker hon fortsätta med, en bra innovation. Hon prioriterar just nu mötet med personer utanför partiet och det är också bra.

– Hur var det då med EES-politiken som hon fick kritik för, vilket vi skrev om i förra numret?

– Gudrun Schyman ville ton ner händelsen vilket förstås är en begriplig attityd. Av kritikerna var Kenneth Kvist inte med på mötet medan Billy Eriksson vidhöll att det var nödvändigt att ingripa. Några verkade i första hand upprörda över att saken hade kommit ut och undrade vem som hade "läckt", vilket ju är en ofruktbar

attityd. Men det var också åtskilliga som höll med om att ingripandet var olyckligt och menade att även om den nya ledningsgruppen hade gjort ett misstag så borde den tillåtas vissa sådana.

Bra var den allmänna enigheten om att vänsterpartiet behöver utforma en egen Europapolitik som inte är densamma som organisationen "Nej till EG" har, trots alla de personallianser som finns.

– Gjorde ni något mer på mötet?

– Vi antog ett uttalande mot arbetslösheten. Det sa inget utöver självklarheter som vi redan tidigare formulerat och därför var jag emot att vi skulle ta det. Jag vill i stället ha en kortform av kongressuttalandet som ledningsgruppen (Lönnroth, Mikaelsson, Schyman) hade formulerat. Men jag förlorade alltså.

Sen kom på söndagsmorgonen nyheten att vi fortfarande står och stampar i Sifo-mätningarna. Det dämpade stämningen en smula.

Gr

Bo Hammar

är det synd om, och det säger vi utan ironi. Han är en erfaren och kompetent allroundpolitiker som egentligen inte kan något annat men som inte får syssla med det som han är bra på (jo han skriver också, men där är han inte så märkvärdig).

Först blev han petad som vpk:s partisekreterare, fast det egentligen var Lars Werner som motståndarna ville åt. Sen kom han in i riksdagen snabbt en av partiets mest uppskattade företrädare.

Dvs. utåt, inte i den trots allt rätt snäva krets som utser riksdagskandidater. I ena stunden något av hjälten från Ebbe Carlsson-förhören i konstitutionsutskottet, i andra stunden ratad på valbar plats. Inte för att jag tror att det vara var slemma partihögerkonspirationer som låg bakom petningen. Det fanns en utbredd önskan att markera vänsterpartiets breddning genom att få in oberoende kandidater i riksdagen, och eftersom kvinnorepresentationen inte ansågs få minska (fast det gjorde den ändå) så måste det bli en etablerad man som fick stryka på foten. Men det var ett politiskt missgrepp som alltför väl stämde med bilden av vänsterpartiets äventyrs-

Forts. på sid. 4.

Vänsterpartiet i Lund: Årsmöte i utförsbacke

På lördag håller vänsterpartiet i Lund årsmöte. Det är en krympande organisation med vissa problem som har att välja ny styrelse och fatta vissa andra beslut. Vad styrelsen beträffar lär de allra flesta i den nuvarande uppsättningen vilja avgå, så valberedningen har att göra.

Mötet, som är öppet för alla intresserade, äger rum på Fakiren och börjar kl. 10. Vid 17-tiden blir det eftersits på lämplig lokal.

Minus 15 procent

VB har berättat om medlemmar i Lund som har lämnat vänsterpartiet efter kongressen. Men redan under 1992 var avtappningen avsevärd. Nettominskningen blev 25 medlemmar vilket motsvarar cirka 15 procent. Antalet är nu (var vid årsskiftet) nere i 140 vilket är mer än en halvering jämfört med toppen för drygt tio år sen.

Några lämnar partiet med uttryckligt politisk motiv. Andra väljer att försvinna i tysthet, genom att inte betala medlemsavgift. Till den kategori hör 1992 bl.a. tv. av f.d. fullmäktigeledamöter.

De tre nyinvalda medlemmar och de två inflyttade förmår inte att uppväga detta.

Kommunalt

Vad har då vänsterpartiet i Lund gjort under 1992? Ja, man har förstås bedrivit kommunalpolitik. Men till följd av majoritetsskiftet och en påbörjad kommunal omorganisation (= nämndslakt) har det varit åtskilligt färre poster för partiet att besätta än 1991, trots oförändrat antal kommunala mandat.

Den "ansvarsfulla" kommunalpolitiska linje som inleddes under den röd-gröna majoritetens dagar har fortsatt. Vänsterpartiet gick med på hundra miljoner kr i nedskärningar på den kommunala budgeten. "Eftersom vi inte fick lägga förslag om att höja kommunalskatten hade vi knappast något val", konstaterar rapporten. Men v hade en annan inriktning på besparingar än borgarna och ville gå hårdare åt bl.a. vägunderhåll och administrativa utredningar.

Fram till kommunalvalet 1994 är siktet inställt på förnyat samarbete med socialdemokrater och miljöpartister. Men utrymmet för reformer är begränsat eftersom partiet menar att Lunds ekonomi är svag.

Antalet interpellationer och motioner har inte varit lika många som under glansdagarna men inriktningen är inte så annorlunda. Det har bl.a. handlat om olaglig parkering, tomma lägenheter och fastighetsspekulation, Sydkraftsaktier, Barsebäckverket och socialbidragsnormer. Den utförligaste interpellationen var en uppgörelse med borgarnas "marknadscheckar" och andra inslag i deras kommunala marknadsstyrning.

Fullmäktigeuppdragets rapport betonar att man måste hitta alternativ till de kommunala nedskärningarna. Men vilka?

Agitation

Den traditionella agitationen har inte legat nere. Det berättas visserligen att några appellmöten blev inställda men fem genomfördes dock, med blåsmusik och slagkraft. Där ligger de andra partierna i Lund ännu i lä.

Förstamajfirandet var framgångsrikt och samlade hundra deltagare mer än föregående år. Vissa former förnyades också. Men politiskt misslyckades försöket att genomföra ett arrangemang tillsammans med socialdemokraterna, trots det intresse som visades från SSU:s sida. S-demonstrationen var som vanligt klart mindre än v-demonstrationen.

Vänsterpartiet har aktivt medverkat i "Lundaaktionen mot rasism, våld och främlingsfientlighet". Några av aktionens arrangemang har varit välbesökta och bra, andra inte.

Kongressförberedelser

Partikongressen har lundaorganisationen tagit på stort allvar. Redan i maj tillsattes en förberedelsegrupp med en lång rad tunga lokala namn. Gruppen hade 13 sammanträden och lämnade in 14 kongressmotioner. Den deltog även i partiets allmänna kongressdebatt, förmodligen mer än tidigare år.

Det blivande partiprogrammet diskuterades vid två särskilda möten.

På själva kongressen var de fem delegaterna från Lund aktiva i talarstolen. Karin Svensson Smith (ordförande i miljö- och energikutskottet) och Lars-Arne Norborg (presentatör av rapporten "Lik i garderoben") var andra lundabor som spelade framträdande roller på kongressen. Två andra lundabor hade medverkat i rapporten. Ann Schlyter har gjort uppmärksammade insatser i partistytelsen och Rolf L. Nilson i riksdagsgruppen. Sammantaget har medlemmar av lundaorganisationen troligen spelat en större roll i partiets nationella politik än någonsin tidigare.

Framtiden

Kongressens beslut var motsägelsefulla, konstaterar den avgående styrelsen i sitt förslag till verksamhetsplan. Tillräckligt mycket bedöms dock som positivt och utvecklingsbart för att det ska vara lönt att fortsätta. Ungefär samma aktiviteter föreslås som under 1992. Dvs. någon kongress är det inte men partiet i Lund bör fortsätta att intressera sig för rikspolitiken.

Gudrun Schyman kommer att inbjudas till ett möte i Lund.

Gr

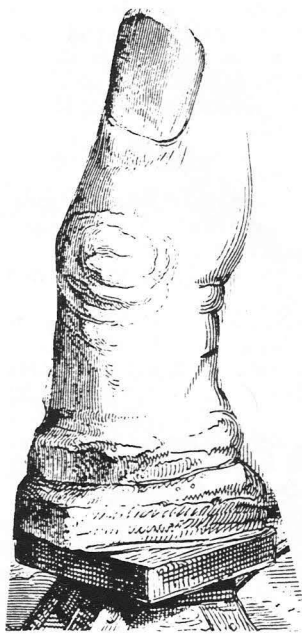
Axplock från nämnder

I förra numret återgav vi en årsrapport från vänsterpartiets representant i skolstyrelsen, Gunnar Stensson. Nedan har vi gjort ett axplock ur några andra nämndrapporter.

Åskmoln (fp)

"En annan fråga, vars egentliga innebörd var förborgad för mig tills beslutet var fattat, förorsakade nästan slagsmål i det borgerliga läret. Efter flera ajourneringar med långa inbördes diskussioner bland de borgerliga, lämnade plötsligt den folkpartistiske ledamoten sammanträdet i form av ett åskmoln, varefter sammanträdet skred till votering. Pga okunnighet la jag ner min röst, men när jag sedermera insåg vad frågan handlade om, insåg jag också att jag borde har östat för åskmolnets förslag. Det hade dock inte haft någon avgörande betydelse för frågans utgång."

Så kan det gå till i räddningsnämnden men normalt är där lugnt och förvaltningen är välkött, rapporterar v-suppleanten.

Drabbade gräsmattor

Park- och naturvårdsförvaltningen tillhör dem som har drabbats hårdast av nedskärningarna. Vänsterpartiet har tvingats acceptera en stor del av dem men har försökt att styra över dem till gräsmattorna och växt-husen. Därmed blir det lite mer kvar till lekplatser och framför allt till naturvård. Den senare är starkt underdimensionerad i förhållande till behoven, anser v-representanterna.

Fast även där tycks det finnas lite pengar att spara. Till följd av en "erbarmlig konsultrapport", som tydligen inte är den enda i sitt slag, betalar kommunen nu stor pengar årligen till Håckeborgs gods för att de inte ska plantera lövskog på åkern. Ja, varför ska man hindra

sånt? Likgiltigt åkermark finns det gott om i södra Skåne men en lövskog blir sällan trist.

Även Kävlingeån har drabbats av undermålig konsultbehandling, sågs det.

Parkförvaltningen har brutit sitt självpålaga förbud och satt in gift mot björnlokor, trots v-protester. "Frågan har i sak ingen betydelse. Men principen var viktig."

Systemskifte

"Vad som pågår är varken mer eller mindre än ett trafikpolitiskt systemskifte med satsningar på ökad bilgänglighet och nya vägbyggen i kombination med dyrare och sämre kollektivtrafik."

Så är det alltså med gatorna och trafiken sedan den röd-gröna majoriteten försvann. Under förra valperioden satt vänsterpartiet som bekant långt inne i gatu- och trafiknämndens presidium. Genom goda personkontakter med socialdemokraterna har man fortsatt god insyn med makten är det alltså sämre med.

Även med mp föreligger allmän samsyn i trafikfrågorna men när det gällde "bilfri innerstad" skar det sej ordentligt, och en spricka fanns även inom v. "Trots stora meningsskiljaktigheter var alla ense om att vårt agerande sakande betydelse för ärendets utgång."

Låga busstaxor har vänstern alltid slagits för, och så skedde även under det gångna året. Vänsterpartiet "lyckades inte finna medel att helt finansiera det förslaget utan måste i debatten nöja sig med en vag hänvisning till s.k. dynamiska effekter, vilket bara till en del var trovärdigt".

Lyckad allians med m

1992 var året när fullmäktige efter långa debatter äntligen fattade beslut om översiktsplan, däribland om utbyggnadsområden. Beslutet fick majoritet därför att v stödde moderaterna, något som förvånansvärt nog inte tycks ha väckt någon opposition i partiet – för ut har ju översiktsplanen varit en stor intern stridsfråga mellan marxister och småstadsromantiker inom vänsterpartiet. Fast den ovanliga alliansen hade ju utvecklingen på sin sida. "Den stora utbyggnad som socialdemokraterna föreställde sig med Harbergastaden och Björnstorp, förefaller inte bara felplacerad, utan i dagens läge också helt överdimensionerad", står det i rapporten från byggnadsnämnden.

Nej, i dagens läge byggs det inte och förvaltningen skärs följaktligen ner. Men visst byggande förbereds ändå och det väcker debatt bland lundaborna. Kvarteret Galten är ett aktuellt exempel – se reportage på annan plats. Folkparken är ett annat. Ledamoten i byggnadsnämnden beklagar att vänsterpartiets fullmäktige grupp accepterade den tävling vars resultat sen blev så hårt kritiserade, och förslår att ett medlemsmöte får säga sitt i frågan.

Tjugofem år sedan genombrottet stoppades

När representanter för Malmötidningarnas lundaskidor inte gitter rapportera från ett möte som de bevisligen var på, medan en annan ger intryck av att han var där men ändå inte var där, får VB:s utsände, tillika en av debattörerna själv ge sin egen bild av mötet. Thomas Schlyter rapporterar.

Genombrottet som inte blev av – det var titeln på en debatt som föreningen Gamla Lund ordnade i måndags. Det låter som om man möjligen kunde tycka det var synd att det inte blev av. Genombrottet som stoppades vore en bättre titel menade undertecknad som inbjudits att medverka med hågkomster från tiden för 25 år sedan, då denna viktiga fråga avgjordes. Ty det var inte utan kamp som den vansinniga idén på en 42 meter bred gata genom Lunds stadskärna kunde skrinläggas.

Hur detta gick till rent parlamentariskt redogjorde universitetslektor Agne Gustavsson ingående för, och

demonstrera med flygblad och plakat på gator och torg. Debattmötet ströps snabbt när vi ville ta till orda.

Agne Gustavsson medgav att politikerna helt enkelt var rädda för oss. Det var ju samma månad som Båstadsdemonstrationen och studentrevolten i Paris, så vi fredliga demonstranter som dristade oss att på plakaten kräva "Full insyn i stadsplaneärenden", vi spred tydligen skräck genom att associeras med dessa. Vilket kanske inte var helt fel heller.

Men kravet var berättigat. Det som kunde göra sådana teknokratiska lösningar möjliga i andra

Kvarteret Galten ännu oläkt sår

Det var en ganska upprörd stämning på Vårfruskolan i onsdags kväll, när Hem & Skola hade inbjudit byggnadsnämndens presidium att stå till svars för att man gått med på parkering på den gamla busstationens asfaltyta.

Ordföranden Christine Jönsson (m), vicesen Folke Larsson (c) och andre vicesen Larry Andow (s) försökte alla försvara sig, eftersom alla dessa varit med om att bevilja det treåriga bygglov för 51 bilar utanför den skola, där elever, lärare och föräldrar kämpat i tio år för en dräglig miljö. En knapp minoritet av vänster-, miljö- och folkpartister hade röstat emot bygglov, liksom en socialdemokrat, Ann-Marie Nilsson.

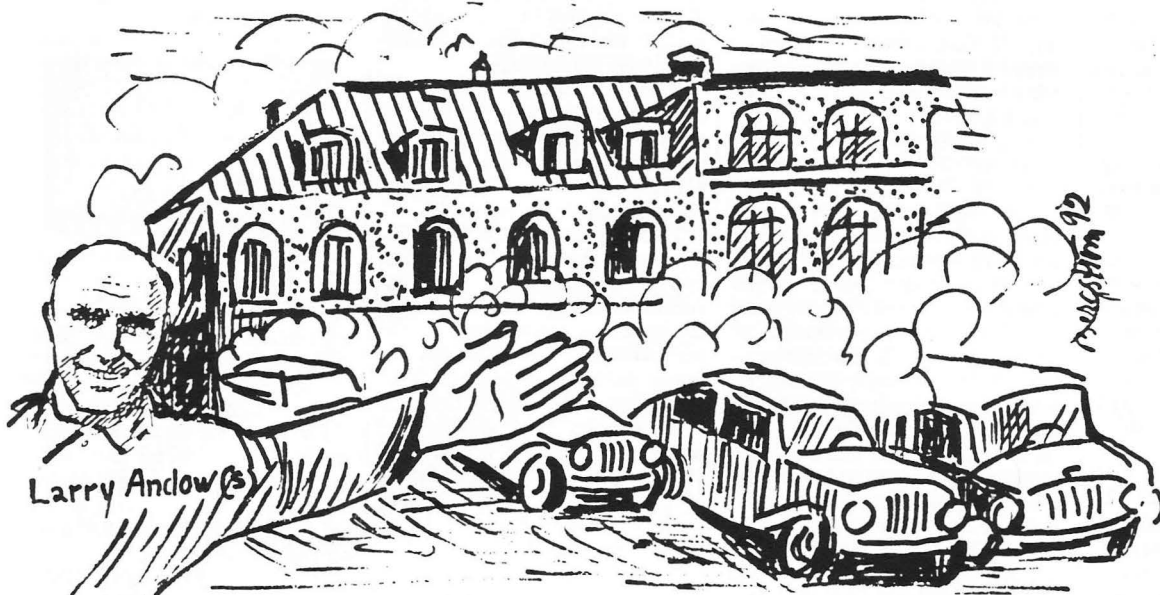
Särskilt som nu alla partier i panelen bedyrade att det idag inte finns något parti som vill ha en permanent parkeringsanläggning där, så är det ju synnerligen ologiskt för att inte säga cyniskt att göra

I det läget har stadsarkitektkontoret valt att föreslå ett annat kvarter för ett p-hus, nämligen kvarteret Blekhagen. Ty ytterligare minst ett p-hus måste det bli i Lunds innerstad, menar kontoret.

En annan sanning är dock att de p-hus som finns, inte minst det närmaste i Damngården, är aldrig fullbelagda. Så om bilisterna bara gitter promenera därifrån till Mårtenstorget, så är det ingen brist på parkeringsplatser i Lunds stadskärna.

Men folk tycks ha blivit latare med åren och kan inte acceptera detta gångavstånd idag. Är det verkligen så illa?

Larry Andow (s) och (b), där det senare står för betong, gör en varmt inbjudande gest åt köpmännens bilburna kunder, att parkera framför Vårfruskoal i kvarteret Galten. Det är många olika intressen som konkurrerar om denna lediga innerstadssyta, men Larry vet uppenbarligen vad han prioriterar. Göte Bergström tecknade.

de tre olika förslagen till hur gatugenombrottet skulle gestalta sig presenterades av de tre arkitekter som 1968 fick var sitt uppdrag.

Men det var nästan som om spöken ur det förgångna trädde fram i fullmaktigesalen, när dessa tre konsulter närmast försvarede sina gamla ritningar. Klädsamt kritisk var dock Yngve Lundqvist, som avslöjade att han fått rådet av en god vän att inte ställa upp i debatten – men ändå gjorde han det.

Efter visning av filmen "Slaget om Lund" och föredrag av Hjordis Kristenson blev det trots allt tid för en halvtimmes debatt. Min första fråga var hur de etablerade parlamentarikerna, som uppfattade sig som de som stoppat genombrottet – vilket de givetvis rent formellt gjort – hur de såg på de omfattande utomparlamentariska aktioner som fick opinionen att vakna och sedan svänga mot ett stopp.

Ty parlamentarikerna visade 1968 att de var ytterst irriterade på de skäggiga studenter som vågade

städer och nästan i Lund var, att ärendena var sekretessbelagda. Och det var inte förrän byggnadsnämnden uttryckligen beslöt offentliggöra förslagen, som de kunde diskuteras bland lundaborna.

Den viktigaste frågan var kanske ändå vilket resultatet blev av striden om genombrottet. Det är lätt att inbilla sig att hoten mot Lunds stadskärna avväjdes en gång för alla. Och det är väl ingen idag som på allvar skulle föreslå en trafikled av det slag som genombrottet representerade. Men så länge som sårn efter genombrottet fortfarande ligger öppna i kvarteret Galten, så kan ingen vara säker. Det konstaterades på Gamla Lunds möte, att hotet av en parkeringsanläggning i kvarteret fortfarande vilar över lundaborna.

Trots att den största poängen med Lund och som gör Lund sevärt och trivsamt och skiljer sig från många andra städer, det är ju att Lunds stadskärna inte blev offer för 60-talets trafikplanerare. Man får hop-

precis tvärtemot nu, menade deltagarna.

Men visst finns det krafter som gärna ser ett underjordiskt p-garage under Galten. "Agerar dessa krafter också med namnlistor som de lämnar öppet till maktbarnarna?" undrade en kvinna.

Nej sanningen är nog att de uppvakar "sina" politiker med mer raffinerade metoder. Dessutom har stadsarkitektkontoret i Lund, och särskilt stadsbyggnadsdirektören i ett par tjänsteskrivelser varmt pläderat för en rejäl p-anläggning i detta det sista tillgängliga kvarteret att exploatera i stadskärnan. Men hittills har han alltså fått nej av nämnden.

pas att dagens politiker inser detta unika värde.

Vad som än sades om detta kvarter på ett möte två dagar senare. Men därom kan läsas i en annan artikel här intill.

Thomas Schlyter

Vad som nu händer blir först att byggnadsnämnden nästa onsdag antingen tillstyrker besvären från Vårfruskolan över den tillfälliga parkeringen på tre år, eller så avvisar man dem, vilket tyvärr är troligast. Ingen av de närvarande politikerna visade precis något tecken på att vilja ångra sig.

Därefter kan antligen ett par tre konkreta alternativ till bebyggelse i Galten läggas fram av stadsarkitektkontoret. Det är vad vänsterpartiet har krävt i flera år, men som kontoret inte gjort för att man inte vetat vilken majoritet man har i kommunens nämnder. Nu plötsligt kommer man att göra det, därför att centrum lagt ett förslag som kommunstyrelsens arbetsutskott tagit beslut om.

Men Vårfruskolans omgivningar kommer, om inte besvären bifalls, att för ytterligare en kull elever vara lika odräglig som tidigare, fast värre, eftersom bilar som söker p-plats rör sig mer än bussar som dock är betydligt färre.

Tho

VECKOBLADET. Bredgatan 28, 222 21 LUND. T 046/13 82 13. Postgiro 1 74 59-9. Pren 120 kr per år. Ansv. utg. Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Tidskriftsverkstan (Wallin & Dalholm) Fabriksg. 5. T 11 51 59 onsd. faxnr: 046/146582. e. kl 18. Manus lämnas senast onsd. kl 17 på Bredg. 28. Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KF-Sigma, Lund. Utges med stöd av Vänsterpartiet. Red. ansv. för innehållet.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet. (Se ovan)
NY ADRESS.

Mer om fågelskådarnas dubbla moral

Du skall icke fika efter Din nästas hustru, sade visst redan Moses (oauktorisert utgåva). Nu är det väl sällan särskilt många kvinnor med på de här märkliga ornitofilemas utflykter, som Gr redovisar i förra VB, i sin recension av boken om skånska fik. Fågelskådning är, som så mycket annat märkligt, en enköndad företeelse.

Själv har jag alltid förundrat mig över, liksom Gr, att dessa naturmänniskor som man väl måste kalla dem, är så totalt uppslukade av sin hobby, att de så kan förbryta sig mot den natur som de studerar, åtminstone den skärva av naturen som fågelbeståndet utgör.

Ett beryktat rekord var det säkerligen när några ornitofanter under projekt på Ölands södra udde, nåddes av meddelandet – ryktet flyger fort i dessa kretsar, de har t o m telefonsvarare och telefonkedjor – att en sällsynt fågel satt vid Lödde Kar utanför Löddeköpinge.

Utan betänkskade kastade de sig i en bil, körde utan uppehåll till Löddeå, tog varsin bild av objektet och körde raka vägen tillbaka till projektet på Öland. Allt för att ha ytterligare en fågel i sin samling. En körning på säkert 80 mil, utan en tanke på den bensin som brändes upp och de farliga utsläpp som blev följden.

Håhåjaja, om de ändå vore unika i detta samhälle. Men det är ju – trots våra kunskaper – i sann liberalistisk anda tillåtet att köra bil hur man vill. Frihet för oss, begränsade i tid och rum.

Aven om vi skiter i negrarna i Afrika och andra underutvecklade typer som får skylla sig själva att dom är så underutvecklade och inte smarta som vi, kunde vi kanske ägna en tanke åt våra efterlevande. Ja, även om vi bara är så egoistiska att vi tänker enbart på våra egna barn och barnbarn så borde ju tanken slå oss hur resurserna ska räcka och hur vi ska kunna leva i utsläppen.

Fikhäftet är ändå en användbar skrift, men jag måste hålla med Gr om att betygsskalan är fegt använd. Om åsikter skaman ju inte dividera, men målet med en betygsskala är väl att den ska användas?

Bo Hammar Forts. från sid. 1.

politik att vilja ersätta Bo Hammar med Sven Grassman, mannen med den ekonomiska patentmedicinen (frid över hans minne).

Någon bra förlorare var ju Bo Hammar inte. Anlag för tungsinn och grämlse hade han innan. Han skrev en läsvärd men bitter bok om sin tid i partiet (här i VB recenserad av Bengt Hall) och han hoppades att det större arbetarpartiet skulle erbjuda något slags försörjning. Men inte. Han är i princip arbetslös.

Nu har han på inbjudan skrivit en debattartikel på Per T Ohlssons ledarsida och den är lika bitter i tonen den. Han säger att Gudrun Schyman inte förstår sej på ekonomi. Må vara, men hennes vice är doktor i ämnet så det borde kompensera en del. Han säger att kloka resultatpolitiker (Per Sundgren) i valet till partistyrelsen senast slogs ut av mindre kloka k-anhängare (Lars Ohly?). Ja, det är tyvärr sant.

Han säger att det finns många sökande vänsteranhängare som står utan parti sedan de gett upp hoppet om vänsterpartiet. Det är samma önsketänkande som han hängav sej åt i Socialistiska Förbundet på sextitalet och det är lika oriktigt nu som då. Det vill säga, det finns ett antal personer med ungefär samma åsiktsprofil som Bo Hammar men de är antingen lika bittra och destruktiva som han eller bara trötta. På dem bygger man inget parti, inte ens en intressant fraktion.

Han säger att vänsterpartiet inte behövs. Jag tror att han har mer rätt än Olle Forsell som i VB nr 3 sa att vänsterpartiet behövs mer än nånsin, men inte helt rätt ändå. Sveriges politiska tradition och partistruktur föreskriver nästan att det ska finnas ett parti ute till vänster, eller åtminstone ute. Det behöver inte vara socialistiskt; i ett par länder har gröna partier ersatt det gamla kommunistpartiet i denna funktion. Men vi vet ju att det står minst lika illa till med det svenska miljöpartiet som med vänsterpartiet. Vänstern kan arbeta inom socialdemokratin? Visst, det har alltid funnits vänstermänniskor som har valt den vägen. Men exemplet England, med dess stundom starka men alltid impotenta vänsterfraktionister (av mer eller mindre

Ett ställe där jag velat se betygsskalan i bruk gäller Konditori Esplanaden i Lund. Den har inte fått någon stjärna och det ser jag som klart orättvist. Ett trevligt lite gammeldags fik med bra varor.

2 Mos. 20:17

Det ska vi fira: 25 år sen Matchen stoppades i Båstad

Måndag den 3 maj 1968 blev den lilla nordvästskånska badorten Båstad mer känd i inlandet och utlandet (inte minst Afrika) än den nånsin hade varit under sin långa historia. Sverige skulle möta Sydafrika i en Davis Cup-match i tennis. En bred aktion protesterade och stoppade matchen. Händelsen gav upphov till en livlig debatt om förhållandet mellan idrott och politik, och den dokumenterades i en film och två böcker. Inte minst från Lund kom det många demonstranter.

Vi tror att befolkningen i Båstad och vänstern i Lund har lika stor anledning att minnas den där dagen i början av maj. I alla händelser är vi några som tänker resa ditupp på 25-årsdagen, den 3 maj 1993.

Vi tänker ansöka hos kommunstyrelsen i Båstad om att få sätta upp en enkel minnesplatta. Tennistadion är tämligen ombyggd (och den internationella tennisen i Båstad har under tiden somnat in) men det borde ändå gå att identifiera en plats i närheten av den så berömda "våta grinden". Där anbringar vi plattan i anslutning till en liten ceremoni. Sen kan vi gå och dricka öl (vid stranden om vädret är vackert, på hotell Båstad om inte) innan vi tar tågt hem.

En ad hoc-kommitté ska bildas men det är inte gjort än. Inga praktiska förberedelser har heller vidtagits. Det är inte så brått. Däremot hoppas vi att många vill göra en notering i sin almanacka och hålla utgick efter ytterligare information, som kommer att meddelas bl.a. här i VB.

trotskistisk färgning) inom labourpartiet visar att inte heller det är någon bra lösning.

Så själv tänker jag tills vidare stanna i vänsterpartiet. Jag beklagar att inte Bo Hammar är kvar där. Det hade inte behövts mer än en bibehållen riksdagsplats, starkare var inte hans övriga betänkligheter (vi har svingat några bägare ihop så jag tror mej veta). Nej, jag är fortfarande inte ironisk. Vänstern behöver politiker av Bo Hammars format.

Som det är tycks han inte ha stort mer att göra än att odla sin bitterhet. Trist.

Gunnar Sandin

25 år inte världens rundaste tal men vi minns hur stort intresse tjugoförminnet av 1968 väckte bland dagens studenter. Förresten tänker Lunds universitet (enligt sin personaltidning) högtidlighålla sin 325-årsjubileum och det är ännu ojämnare.

Blir det något firande här i Lund till minnet av 1968? Inte vad som är oss bekant, och vi finner inte saken särskilt angelägen.

Böcker på spanska önskas!

Vii vänortsföreningen Lund-León vill gärna skicka böcker till barnen på låg- och mellanstadiet i en ny skola i El Limon, i León-regionen.

Barnen saknar böcker på sitt eget språk, som de kan ha som bredvidläsning. Har du några så hör av dig till mig. Vi vill få iväg dom i början av april med en container som då går till Nicaragua.

Essie tel 12 23 90.

MÖTE MÖTE

KOMPOL möte Må 8.2 kl 19.15 på partilokalen. Tema: Enligt utsänd kallelse.

RÖDA KAPELLET Lø 6.2 kl 16.00 samling i foajén på Star Hotel (Gastelyckan) för spelning 16.30-18.00. Rep: 59, 76, 131, 166, 184, 208, 209, 210, 223, 239, 253, 254, 255. Ta med nothållare, det blir trångt!

Sö 7.2 kl 18.45 rep på Kapellsalen, Odeum. Rep inför spelning fr 12.2 på Fäladsgården. Årsmöte sö 14.2 18.00. Se årsmöteshandlingarna!

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Thomas Schlyter och Gunnar Sandin.

Tel. red. onsd e 18:
046/11 51 59
Fax: 046/14 65 82

Kontaktredaktör för nästa nummer: Gunnar Sandin, tel 13 58 99. Vid utebliven tidning ring Rune Liljekvist 13 82 13 el. 11 50 69